

DRIFTS

Kaunaspilnas.lt

31 December 2024

Galerijos „Meno parkas“ metus pradės grupinė paroda „Tarpinės gliaumos“

31 gruodžio, 2024, Dovilė Morkūnaitė-Žilinskė / „Meno parko“ inf. | Naujienos

2025 m. sausio 3 d., penktadienį, 18 val., galerijoje „Meno parkas“ (Rotušės a. 27) atidaroma grupinė paroda „Tarpinės gliaumos“. Jos kuratorius Mantas Valentukonis į galerijos erdves sukviėtė beveik dvi dešimtis savo kartos kūrėjų. Žemiau publikuojame parodą pristatantį Dovilės Morkūnaitės-Žilinskės tekstą.

Šiandieninė būsena svyruoja tarp aiškumo ir iškraipymo, o tikrovę perteikia ekranų ir kodų sluoksniai. Parodoje, suformuotoje menininkų užaugusių kartu su skaitmeninėmis technologijomis, nagrinėjama kaip technologijos veikia tikrovės ir materialumo suvokimą.

Tai natūraliai veda prie tarpininko sąvokos, kuri pasirodo kaip aktyvi ir kurianti būsena, o ne pasyvus trūkumas. Parodoje pereinamoji erdvė materializuojasi sąveikoje tarp asmeninio ir algoritminio, o tikrovės suvokimas virsta derybų procesu. Skaitmeniniai ryšiai, videožaidimų estetika ir generatyviniai procesai įtraukia neapibrėžtumo aspektus – atvirumą dviprasmybei, kuris leidžia naujai patirti ir interpretuoti pasaulį.

Parodoje esantys darbai peržengia įprastas tapybos ribas, jungiant tradicines technikas ir skaitmenines intervencijas. Pasitelkus algoritmines įvestis ir animuojančius paviršius, kūriniai pereina į tarpinę būseną. Parodoje balansuoja mechaninio atsiribojimo ir žmogiško prisilietimo sąveiką.

Hibridinis požiūris skatina platesnius apmąstymus apie pačios tikrovės prigimtį. Tikrovė kaip sąvoka visada buvo neapibrėžta; individualios patirties ir socialinių aplinkybių sintezė. Nabokov pastebi, kad „tikrovė“ yra „vienas iš nedaugelio žodžių, kuris be kabučių nieko nereiškia“. Šiandien, kai beveik kiekvienas veiksmas, gestas ir žodis gali būti sukonstruotas skaitmeniniu būdu, kabutės aplink tikrovę tapo ne tiek simbolinės, kiek tiesioginės, todėl abejojama, ką iš tiesų žinome ir kuo galime pasitikėti.

Read more (In Lithuanian): [Galerijos „Meno parkas“ metus pradės grupinė paroda „Tarpinės gliaumos“ – 2024.12.31 – Kaunas Pilnas Kultūros](#)

Dar ne visą save parsisiunčiau iš elektromagnetinės audros

Rosana Lukauskaitė

Šarūnas Baltrukonis. *Glacier*, 2024. 90x60. Aliejus ant drobės, mišri technika.

Šiuolaikiniame mene pastebima gili videožaidimų ir kibernetikos estetikos įtaka jauniems menininkams, kurie augo su šiais skaitmeniniais pasauliais ir jų vizualinėmis kalbomis. Šią tendenciją atspindi grupinės parodos „Tarpinės gliamosos / Intermediate Glooms“ kontekstas. Jame menininkai tyrinėja realybės manipuliacijas, susiedami šiuolaikinio meno ir technologijų įtaką bei atspindėdami trapumo ir neapibrėžtumo jausmus, būdingus skaitmeninės kultūros patirčiai. Lietuviško ir angliško pavadinimo neatitikimas atspindi kultūrinius niuansus, suteikdamas papildomą prasmės sluoksnį, kur „Tarpinės gliamosos“ pabrėžia tarpiškumą ir neapibrėžtumą, o „Intermediate Glooms“ akcentuoja melancholiją ir pereinamųjų laikotarpių nuotaiką, taip atverdami platesnes interpretavimo galimybes. Tokia pavadinimo ir tematikos sintezė leidžia tyrinėti bei interpretuoti įvairius nestabilumo ir neapibrėžtumo aspektus, būdingus mūsų laikmečio kultūrai. Tai ypač aktualu šiuo metu, kuri augo su skaitmeninėmis technologijomis ir žaidimais, dabar jau tapusiais nostalgikais simboliais.

Šarūno Baltrukonio kūrinys „Glacier“, įkvėptas užšalusio ledo sluoksnio, po kuriuo teka vanduo, simbolizuoja kintančias ir dinamiškas gamtos jėgas. Menininkas jungia tapybą su armatūra, kurią alpinistai naudoja kalnuose, ir organiniu stiklu, siekdamas atkurti užšalimo momentą bei po juo slypinčio vandens judėjimą. Projektoriaus sukurtas efektas papildomai sustiprina iliuziją, atskleidžiant nuolat kintančią vandens tekstūrą ir būseną, suteikiant kūriniui gyvybės ir judesio pojūtį. Š. Baltrukonis sujungia įvairias medžiagas ir technologijas, siekdamas perteikti gamtos vitališkumo ir jos simuliacijos trapumo santykį.

Parodoje menininkai eksponuoja hibridinius kūrinius, kuriuose tapyba tampa įvairių kontekstų ir paviršių sinteze, gimdančia organišką kūną. Ši sintezė, persmelkta technologijų, ne tik atspindi šiuolaikinio pasaulio aktualijas, bet ir įgauna subtilų romantizmo atspalvį. Ekspozicija perteikia jos autorių, priklausančių kartai, kuri augo su skaitmeninėmis technologijomis ir vaizdo žaidimais, patirtis. Šie elementai, tada buvę priemone pabėgti nuo realybės, dabar leidžia menininkams sukurti sudėtingus ir daugiasluoksnius naratyvus, kviečiančius žiūrovus į gilią refleksiją apie mūsų laiko technologinius ir emocinius kraštovaizdžius.

Read more (In Lithuanian): [Dar ne visą save parsisiunčiau iš elektromagnetinės audros – 2024.05.27 – Artnews.lt](#)

Apie konkursą „XV Jaunojo tapytojo prizas“

Rengėjų inf.

Penkioliką kartą jaunieji Lietuvos, Latvijos ir Estijos menininkai pristatė savo tapybos darbus prestižiniame „XV Jaunojo tapytojo prizo“ konkurse. Šiomet, kaip ir pernai, išimties tvarka paraiškas konkursui galėjo teikti ir jaunieji Ukrainos menininkai, kurie šiuo metu reziduoja Lietuvoje, Latvijoje ar Estijoje. Tai unikali galimybė jungti meno talentus ir skatinti kultūrinį mainų procesą šiose šalyse bei išreikšti savo paramą ne tik Baltijos šalių kūrėjams, bet ir tebesitęsiančio karo fone solidarizuotis su Ukrainos menininkais.

Konkurso rengėjai kasmet siekia suburti stiprų meno profesionalų būrį iš viso pasaulio, kad jauni menininkai būtų pamatyti ir išgirsti kiek galima platesniame meno kontekste. Šiomet jubiliejinio projekto tarptautinę vertinimo komisiją sudaro dailės istorikas, George'o Pompidou nacionalinio meno ir kultūros centro prezidentas Laurent'as Le Bonas (Prancūzija), „Nordic Artists centre Dale“ direktorius Arildas H Eriksenas (Norvegija), menininkė Monika Furmana (Lietuva), dailininkas ir filosofas, Lietuvos nacionalinio dailės muziejaus direktorius Arūnas Gelūnas (Lietuva), „Eesti Kunstimuuseumi“ muziejaus tapybos kolekcijos vadovė Liisa Kaljula (Estija), šiuolaikinio meno kolekcininkas ir kuratorius Māris Vītolis (Latvija), menininkė ir poetė Vita Zaman (Lietuva).

Į finalą pateko šie menininkai: Agata Orlovska / LT, Andris Kaļiņinis / LV, Gintarė Kondė / LT, Viltė Čepulytė / LT, Jūlija Šilova / LV, Jonas Motiejus Meškauskas / LT, Šarūnas Baltrukonis / LT, Felicija Dudoit / LT, Neda Naujokaitė / LT, Julija Skudutytė / LT, Katrīna Bikšone / LV, Benjaminas Ančeris / LT, Raminta Stasaitytė / LT, Armine Hayk Sargsyan / LT, Gerda Hansen / EE.

„Ne tik man vienam, bet ir mano bendraamžiams virtuali erdvė tapo labai intymia vieta, dėl to jos užuominos ir nugula mano tapybos kūrinuose“, – sako jaunosios kartos tapytojas, vienas iš „Jaunojo tapytojo prizo“ finalininkų **Šarūnas Baltrukonis**, ką tik Vilniuje, galerijoje „Drifts“, pristatęs ir savo pirmąją personalinę parodą.

Tikrovės ir virtualumo pleištai

*Tekstas: Mantė Jaruševičiūtė,
Nuotraukos: Vaida Jonušytė,
Portretas: Akvilė Jasiukaitytė*

– **Šarūnai, ar tapai, eini į studiją kasdien?**

– Savo studiją esu įsirengęs namuose, palėpėje, tad aplankau ją kone kasdien. Manau, kad kūryboje, kaip ir kiekvienoje kitoje veikloje, svarbus pastovumas. Darbas kiekvieną dieną ar trumpas apsilankymas erdvėje, kurioje vyksta kūrybinis procesas, padeda neatitrūkti. Nelabai tikiu įkvėpimu – patys geriausi mano kūriniai gimė tik dėl to, kad kasdien pasirodžiau studijoje.

– **Ką tik įvyko tavo pirmoji personalinė paroda „Nexus“. Kaip jautiesi? Papasakok, kokia tai buvo patirtis?**

– Taip, „Nexus“ yra mano pirmoji personalinė paroda. Pirmoji, todėl tikriausiai atmintyje išliks ilgai. O patirtis buvo tikrai gera. Labai džiugu, kad turėjau tokią gerą komandą: kuratorė Alberta Vengrytė puikiai įžodino mano pastarųjų metų kūrybą, architektė Ieva Cicėnaitė padėjo išeksponuoti kūrinius dėmesio reikalaujančiose galerijos erdvėse, grafinio dizaino sprendimus atliko Gasparas

Zondovas ir galerijos direktorė Jolanta Laurent, kuri surinko šią puikią komandą.

Parodoje savo kūriniais bandau atkreipti dėmesį į pakitusį žmonių santykį su technologijomis. Virtualus pasaulis užima vis daugiau vietos mūsų gyvenime, kartais net daugiau nei tikrasis. Tai ir bandau reflektuoti „Nexus“ parodoje, kūrinuose maišydamas tikrovės ir virtualumo pleištus.

– **Kokius klausimus keli pats sau ir ar keli kokius nors žiūrovui, parodos lankytojui?**

– Klausiu, koks vis dėlto yra tas santykis tarp tikrovės ir virtualumo, ar tas santykis apskritai gali egzistuoti. Bandau šias dvi priešingas erdves sujungti tapyboje, priversti bendradarbiauti – taip klausimai ir sukasi apie šių dviejų terpių egzistavimą tapybos medijoje. Man įdomu, koks žiūrovo santykis su skaitmeniniu vaizdu, ar jis toks pat artimas kaip ir mano paties.

– **Kalbant apie tapybinės raiškos formą – tavo potėpiai švelnūs, tačiau dinamiški, naudoji ryškias spalvas, tūrinius objektus. Kaip iki čia atkeliavai?**

– Virtualus pasaulis jau nuo pat pirmųjų dienų buvo artimas, dėl to polinkis artinti tapybą prie sintetinio, netikro vaizdo atėjo natūraliai. Aštrios linijos ir ryškios spalvos tapo virtualaus vaizdo atspindžiu.

Pats labai mėgaujuosi tapybos procesu. Aliejiniai dažai yra labai lanksti medija, galima rasti begalę būdų, kaip ją manipuliuoti, kad pasiektum norimą rezultatą. Tai verčia nuolat eksperimentuoti, dėl to raiškos kelias niekada nesibaigia.

– **Reflektuoji pakitusį visuomenės santykį su technologijomis bei technologiskumu – kokios emocijos ir idėjos kyla?**

– Priklausau kartai, kuri užaugo skaitmeninio vaizdo fone. Vaikystę ir paauglystę praleidau prie kompiuterio – žaisdamas vaizdo žaidimus ar naršydamas internete. Net ir dabar esu tarytum įstrigęs tarp realybės ir pasaulio už ekrano. Bet tai neišvengiama – tobulėjant technologijoms skaitmeninis vaizdas po truputį įsitvirtina kaip dominuojantis.

Ne tik man vienam, bet ir mano bendraamžiams virtuali erdvė tapo labai intymia vieta. Dėl to jos užuominos ir nugula kūrinuose.

– **Tikroviškumas ir virtualumas – apie tai galvoji tapydamas?**

– Tapydamas galvoju apie tapybą, apie patį procesą, apie išsikeltą planą ir jo įgyvendinimą. Užbaigus kūrinį vyksta tikrovės analizavimas ir virtualumo ieškojimas.

– **O kokias yra tavo prieigas prie paties tapymo proceso?**

– Labai įvairi. Kartais esu pasiruošęs detalų eskizą, suplanavęs veiksmų seką, nusprendęs, kokius techninius sprendimus pritaikysiu ar net kuria kryptimi tęsiu dažą. Kartais pradedu nuo objekto nuotraukos ar skenuoto atvaizdo – nutapęs jį, konstruoju paveikslą toliau. Būna, kad išvis neturiu jokio plano ir paveikslą tapau intuityviai.

Tapyba man kaip užduoties sprendimas: kiekviename etape klausiu savęs, kas toliau? Ką pridėti, ką paslėpti naujais potėpiais? Ar paveikslas jau baigtas, o gal jam dar kažko trūksta?

To read more (In Lithuanian): [Lamų Slėnis – 2023.10.11](#)

Prasidėjęs galerijų savaitgalis mieste nutiesė meno takus 26

LRT.lt
2023.09.08 16:49

„Drifts“, Šarūnas Baltrukonis ir kuratorė Alberta Vengrytė | T. Stuko nuotr.

Rugsėjo 7–10 dienomis „Vilniaus galerijų savaitgalis“ jau aštuntus metus kviečia miesto gyventojus ir svečius pažinti mieste veikiančias šiuolaikinio meno erdves, galerijas, muziejus, lankyti parodas, performansus, susitikti su kūrėjais, rašoma pranešime žiniasklaidai.

To read more (In Lithuanian): [Prasidėjęs galerijų savaitgalis mieste nutiesė meno takus – 2023.09.08 – LRT](#)

Artnews.lt

26 October 2022

by Rosana Lukauskaitė

photos by Nerijus Jankauskas

Gyvataras mišriosios realybės žiūryklėje. Paroda „Surface condition“ / „Paviršiaus būklė“ KKKC Parodų rūmuose Klaipėdoje

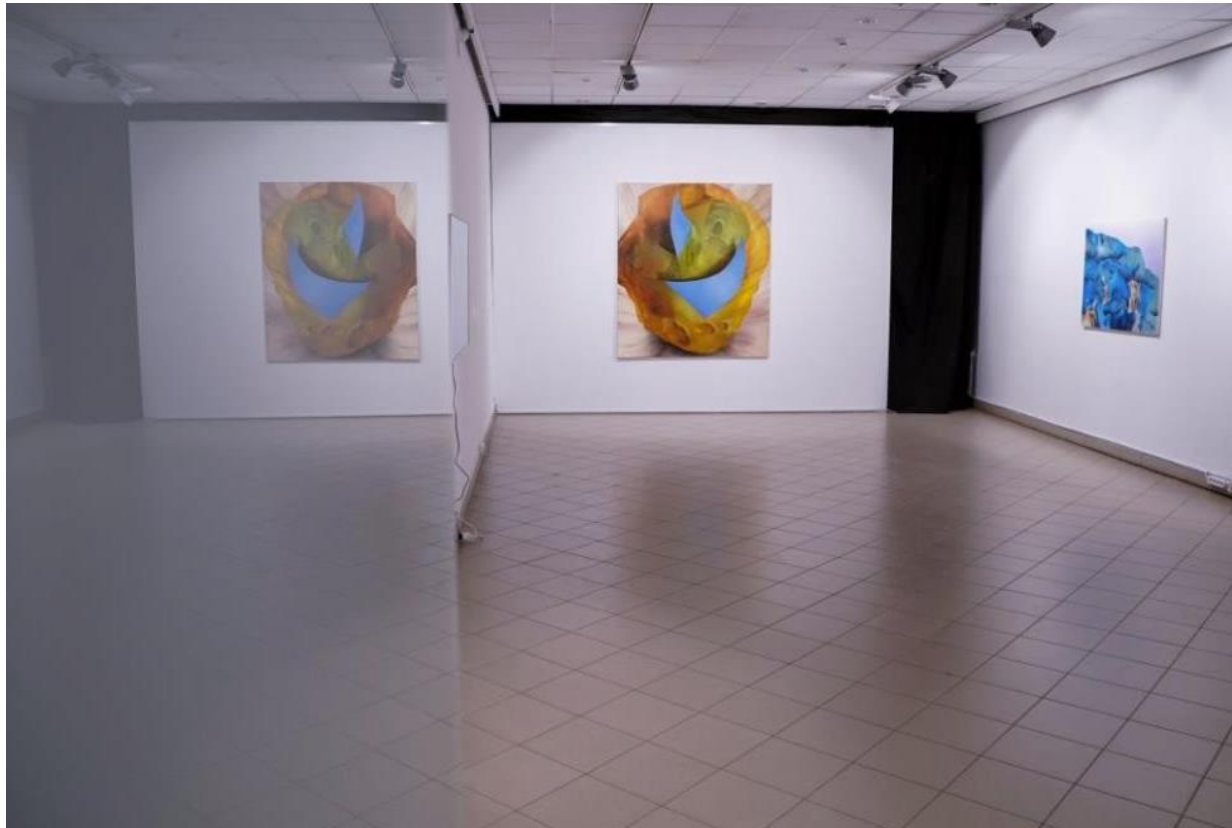

Šarūnas Baltrukonis x Mantas Valentukonis „DON'T PUT TOO MUCH WATER ON FIRE, PUT JUST THE RIGHT AMOUNT OF IT, IT CREATES WARM VAPORS“, aliejus, akrilas, drobė, 160×180 cm+

Neįmanoma kalbėti apie paviršių, neužsimenant, apie tai, kas slypi už jo. Instaliacijų, performatyvumo ir nuolatinės medijų kaitos prisotintame šiuolaikinio meno kontekste, tapyba patiria egzistencinius klausimus, skatinančius save perkurti iš naujo. Jau beveik prieš kelis šimtmečius atsiradusi fotografijos terpė tapybą paskatino ne tik kvestionuoti save, bet ir rekonstruoti, remedijuoti, pabusti iš tikrovės kopijavimo būsenos ir atrasti naujus būdus realybės atvertims fiksuoti. Dvidešimt pirmasis amžius atnešė radikalius pokyčius meno lauke, perėjimą nuo postpostmodernizmo prie metamodernizmo, kurį lydėjo aršios diskusijos dėl tapybos vietos šiuolaikinėje kultūroje. Tapybos medija ne tik neišnyko, bet plėtėsi ir vystėsi kartu su meno, technologijų, politikos ir kitų veiksnių pokyčiais, sukurdama unikalią sinergiją ir kultūrinę įvairovę. Paroda „Surface condition” / „Paviršiaus būklė”, kurią iki lapkričio 6 d. galima aplankyti KKKC Parodų rūmuose (Didžioji Vandens g. 2, Klaipėda), — tai trijų Z kartos menininkų Gerdos Malinauskaitės, Šarūno Baltrukonio ir Manto Valentukonio pastangos užčiuopti šiuolaikinės tapybos įtampos laukus, prieštaras ir galimybes.

Parodos „Paviršiaus būklė” dalyviai organiškai suformuoja vieningos estetikos ekspoziciją — tarsi ją būtų sukūręs vienas tų pačių tekstūrinių segmentų ir pikselinių potėpių įkvėptas autorius. Nauji technologiniai reprezentacijos procesai neabejotinai daro poveikį kultūrinei sąmonei ir sąmonei. Iš dalies tampame tuo, į ką be perstojo žiūrime, tad atsiradus „skrolinimo“ menui, dabar jau kiekvienas galime būti savo virtualios realybės tvėrėjais. Slankjuoste vis agresyviau artėjant prie dugno, bet taip jo niekad ir nepasiekiant, patirtys niveliuojasi, žmonės supanašėja, tačiau Jungo aprašytas herojaus mito troškulys niekur nedingsta ir yra kompensuojamas išgyvenimais šiuolaikinių vaizdo žaidimų matricose.

Parodoje permąstomi kibernetinės kultūros elementai (tokie kaip vaizdo žaidimų avatarai, kompiuteriu generuotos tekstūros) yra artimesni ankstyvųjų dutūkstantųjų estetikai, taigi jau kalba apie technologinę nostalgiją, susijusią su dabar ypač populiaria Y2K stilistika. Iš dalies, tai — jau irgi meno istorijos dalis, panašiai kaip virvelinės keramikos kultūros palikimas arba etruskų freskos. Vaizdo žaidimus net galima pavadinti vienais iš išraiškingiausių šiuolaikinio populiarinio meno kryptų, ir tai tema, kuri sulaukia daug dėmesio tarp meno filosofų ir estetikų. Vaizdo žaidimai, kaip besiplečianti meninės raiškos priemonė, kelia visiškai naujų estetinių problemų, ypač dėl jų ontologijos, interaktyvumo ir estetiškos vertės. Parodoje atrodo, kad riktų ir besivystančių programų netikslumai bandant tobulai atkurti realybę generuoja naujas daugiasluoksnes paratikroves – tų kitų pasaulių platonams taip reikalingus olos alegorijos teisingumo įrodymus.

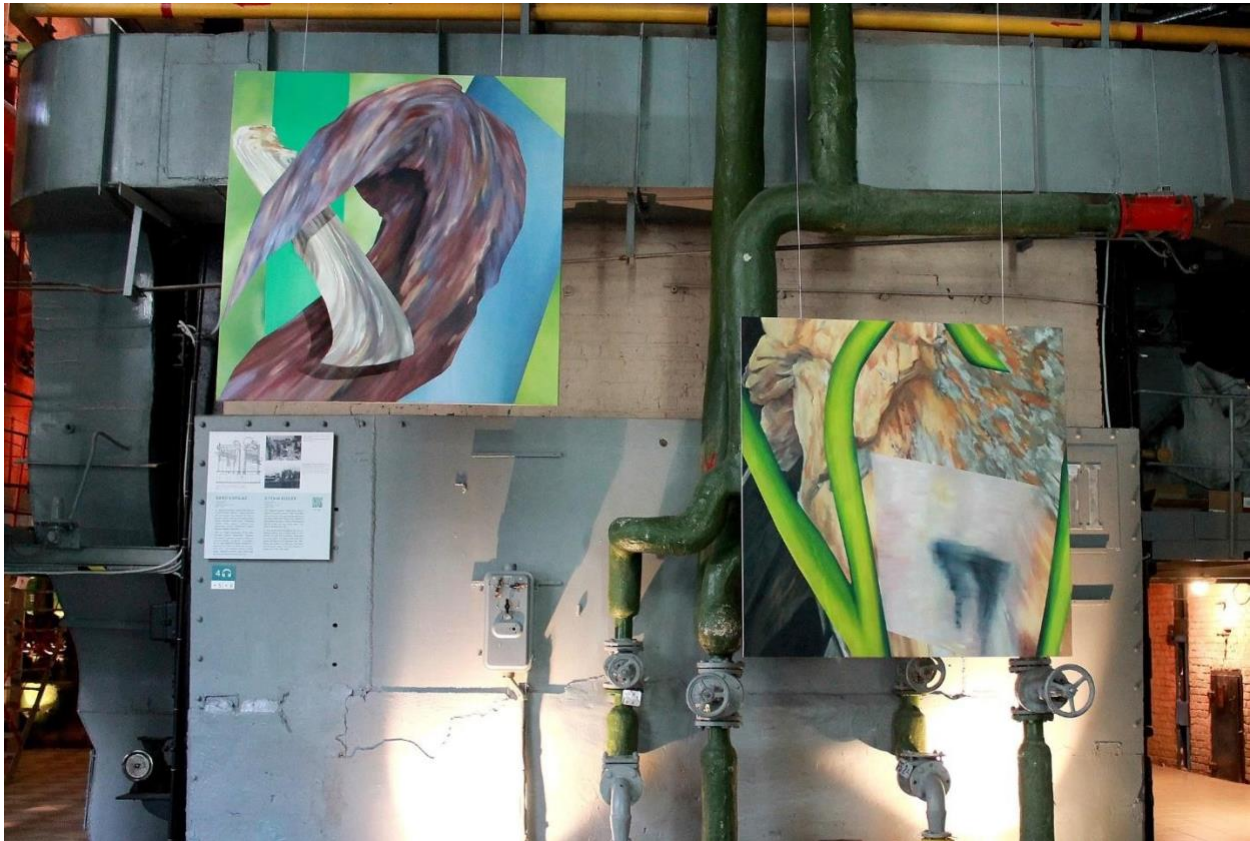
Šiuolaikinio meno apropiacijos procesai yra susiję su sąlygomis už meno lauko ribų ir su jame esančiomis ryšių sistemomis, todėl technologijos ir žiniasklaidos transformacijos irgi lemia vizualiojo meno idėjinius poslinkius. Amerikiečių menininkas Cory Arcangel norėdamas pabrėžti ir tarsi pristabdyti technologinę plėtrą, „nulaužia“ senas vaizdo žaidimų sistemas, siekdamas išplėsti estetinių galimybių ribas: kūrinyje „Super Mario Clouds“ (2002 m.) jis modifikavo 1985 m. „Nintendo Entertainment System“ vaizdo žaidimo aplinką, ištrindamas viską, išskyrus debesis, palikdamas ištuštėjusį ir keistai didingą retro pikselių kraštovaizdį.

To read more (In Lithuanian): [Gyvataras mišriosios realybės žiūryklėje. Paroda „Surface condition” / „Paviršiaus būklė” KKKC Parodų rūmuose Klaipėdoje – 2022.10.26 – Artnews.lt](#)

photos by Vytas Nomadas

Grupės menininkų paroda „Kita energija“ Energetikos ir technikos muziejuje

2022 m. birželio 16 d., ketvirtadienis
Straipsnio autorius: artnews.lt

Parodos dalyviai: Jovita Aukštikalnytė, Šarūnas Baltrukonis, Indrė Ermonaitė, Monika Furmana, Vidmantas Ilčiukas, Gerda Malinauskaitė, Agnė Jonkutė, Gintarė Konderauskaitė, Eglė Marcinkevičiūtė, Indrė Mikašauskaitė, Justinas Mikulskis, Ričardas Nemeikšis, Vidas Poškus, Povilas Ramanauskas, Medeinė Revuckaitė, Eglė Ridikaitė, Adelė Urbanavičiūtė, Aira Urbanavičiūtė, Mantas Valentukonis, Andrius Zakarauskas.

Parodos kuratorius: Andrius Zakarauskas

Elektrinė – vieta, kurioje kitų rūšių energija paverčiama elektros energija – metaforiškai žymienergijos virsmą. Šis procesas ir tapo atspirties tašku parodai „Kita energija“, kurioje dar vieną energijos kaitos versiją siūlo tapytojai.

Skirtingų kartų kūrėjų – nuo studijas vos baigusių jaunujų menininkų iki Nacionalinės kultūros ir meno premijos laureatės – tapybinės patirtys parodoje išsiskleidžia plačiu formų, formatų, išraiškos ir siužetų spektru. Klausdami, kas yra tapybą varanti energija, tapytojai jos ištakas randa visur: sapnuose ir prisiminimuose, tikėjime, žmogaus kūno procesuose, kasdieniuose ritualuose, visa apimančiose šiuolaikinėse technologijose ir visa persmelkiančiame skaitmeninių atvaizdų sraute, asmeninėse emocijose ir tarpusavio santykiuose. Vizualizuodami įvairių energijos formų virsmą tapybos kūriniais, menininkai susitelkia ties pamatiniais tapybos elementais – spalva, potėpiu, šviesa, per savitas jų kombinacijas atrasdami autentiškus būdus kalbėti vaizdais.

Buvusios elektrinės aplinkoje tarp dešimtmečius skaičiuojančių įrenginių eksponuojamoje parodoje išryškėja istorinio ir tapybinio laiko slinktys, jų prieštaravimai ir persiklojimai.

Komunikuodami su muziejaus ekspozicija, pastato praeitimi ir dabartimi meno kūriniai toliau nepaliaujamai gamina prasmes, mainydamiesi energija, įkraudami aplinką ir vienas kitą. Pasak energijos tvėrmės dėsnio, energija iš niekur neatsiranda ir niekur neišnyksta, o vienos rūšies energija gali virsti arba būti pakeista į kitos rūšies energiją. Tad paroda primena apie nenutrūkstantį ir nuolat atsinaujinantį vaizdų bei pasakojimų produkcijos ciklą. Vis gręždamiesi į tapybos vakar dieną, menininkai atranda joje naujas galimybes, plečia tapybos ribas, taip mėgindami nujauti rytojaus vaizdo konstravimo metodus — įminti tapybos ateitį.

Justina Augustytė

To read more (In Lithuanian): [Grupės menininkų paroda „Kita energija“ Energetikos ir technikos muziejuje – 2022.06.16 – Artnews.lt](#)

lrt.lt

06 August 2022

by Margarita Alper

Energetikos ir technikos muziejuje paroda „Kita energija“ siekia sujungti erdvės ir kūrinių dinamiškumą 23

Margarita Alper, LRT TV naujienų tarnyba, LRT.lt
2022.06.08 23:55

Paroda „Kita energija“ | Stop kadras

Vilniuje, Energetikos ir technikos muziejuje – grupinė menininkų paroda „Kita energija“. Parodos sumanytojas tapytojas Andrius Zakarauskas – surinkęs jaunesniosios ir vyresniosios kartos menininkų kūrinius siekia sujungti erdvės ir kūrinių dinamiškumą.

To read more (In Lithuanian): [Energetikos ir technikos muziejuje paroda „Kita energija“ siekia sujungti erdvės ir kūrinių dinamiškumą – 2022.06.08 – LRT](#)

Artnews.lt
5 October 2022

2022 10 05
LDS galerija „Drobė“, Drobės g. 62, Kaunas

Parodos „Jauna Kauno tapyba'22" atidarymas LDS galerijoje „Drobė"

Vilniaus dailės akademijos Kauno fakulteto Tapybos katedra kviečia į parodos „Jauna Kauno tapyba'22“ atidarymą, kuris vyks spalio 5 d. trečiadienį, 17 val. Lietuvos dailininkų sąjungos Kauno skyriaus galerijoje „Drobė“ (Drobės g. 62, Kaunas).

Jauna Kauno tapyba'22 – jau penktoji Vilniaus dailės akademijos (VDA) Kauno fakulteto Tapybos katedros rengiama paroda, pristatanti pačius jauniausius, studijas baigusius ar dar tebestudijuojančius tapytojus.

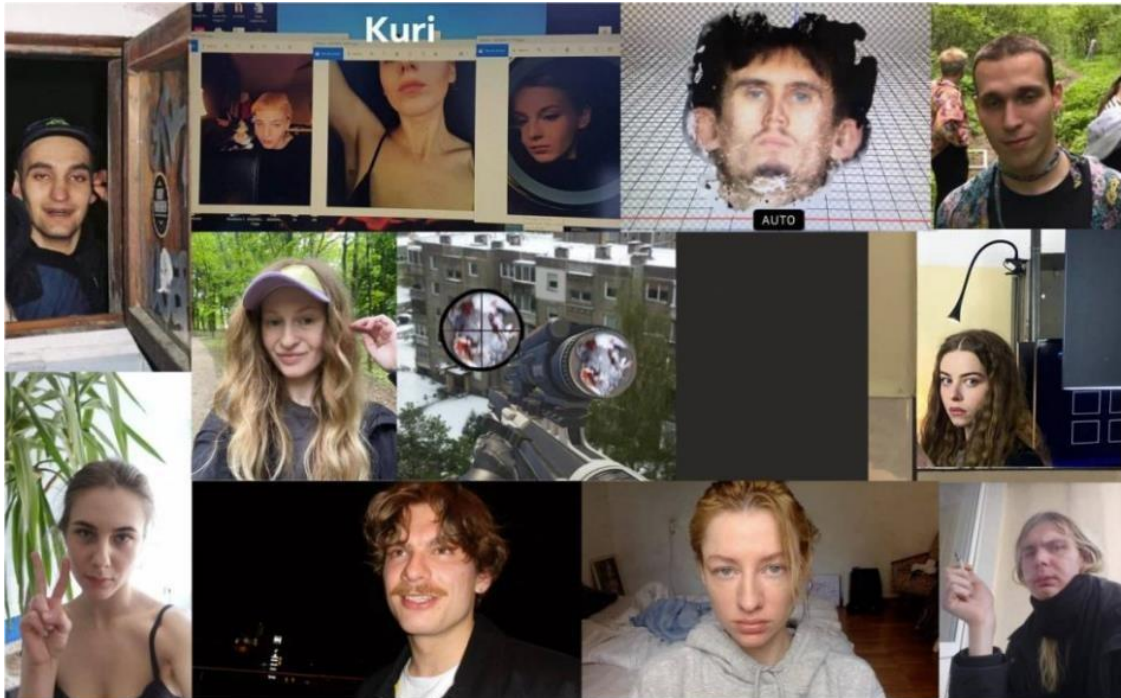
Pirmoji tokio pobūdžio paroda buvo surengta 2012 m. rugpjūčio mėnesį Nacionalinio M. K. Čiurlionio dailės muziejaus Kauno paveikslų galerijoje. 2016 m. sausio mėnesį „Jauna Kauno Tapyba'16“ pristatyta Vilniuje, VDA dizaino inovacijų centro parodų salėje „Titanikas“. 2018 m. balandžio mėnesį paroda „Jauna Kauno ir Rygos tapyba'18“ atidaryta Nacionalinio M. K. Čiurlionio dailės muziejaus Kauno paveikslų galerijoje, o 2020-ųjų metų paroda sumanyta taip, kad ją galima būtų patirti tiek realioje, tiek virtualioje erdvėje. Ekspozicijoje žiūrovui buvo pristatomi jaunųjų tapytojų kūriniai Vilniuje, VDA galerijoje „Akademija“, įprastu būdu, eksponuojant realioje erdvėje su visu kūrinio fiziniu, apčiuopimu kūnu ir tuo pat metu VDA Kauno fakulteto Tapybos katedros virtualioje galerijoje „PA“. Taip pat 2020 m. atsižvelgiant į pandemiją laikotarpį „Jaunoji Kauno tapyba'20“ buvo eksponuota Kauno miesto autobusų stoties reklaminių stendų švieslentėse, požeminės perėjos reklaminiuose stenduose (Vilniaus g., Kaunas) bei galerijos „Meno parkas“ pirmo aukšto languose, monitoriuose, suteikiant žiūrovui galimybę pamatyti parodą iš gatvės pusės.

Parodos „Jauna Kauno tapyba'22“ dalyviai: Mantas Kresninkevičius, Pijus Firsunin, Matilda Kalvaitytė, Klaidas Paškevičius, Giedrė Mačiulytė, Deimantė Petkevičiūtė, Benjaminas Ančeris, Lina Pociūtė, Rasa Pilkauskaitė, Kamilė Šliažaitė, Raminta Stasaitytė, Mantas Valentukonis, Rimantė Daniulienė, Lukas Marciulevičius, Lilija Gotautaitė, Ligija Žilinskienė, Danielė Vrubel, Eglė Marcinkevičiūtė, Adelė Urbanavičiūtė, Edvinas Batulevičius, Roberta Dičkutė, Rūta Levulienė, Šarūnas Baltrukonis, Vytenis Mikulevičius.

Parodos kuratorė prof. Aušra Vaitkūnienė

Naujosios kartos tapytojų paroda „Kontr-argumentas V“ galerijoje „Meno parkas“

liepos 15 @ 18:00 – 19:00

KONTR-ARGUMENTAS V

2022 07 15–07 26

Atidarymas: liepos 15 d. (penktadienį) 18 val., galerijoje „Meno parkas“ (Rotušės a. 27, Kaunas, Lietuva)

Liepos 15 d., penktadienį, 18 val., galerijoje „Meno parkas“ (Rotušės a 27, Kaunas) vyks naujosios kartos tapytojų parodos „Kontr-argumentas V“ atidarymas.

„Judu tik tiek, kiek dreba grindys nuo kitų žmonių judėjimo. Stoviu tarp jų tik todėl, nes išėjus būtų šalta. Įmetu save į šias situacijas ir visad galvoju, kad nebesielgsiu taip su savimi, bet inercija – ji atšliaužia lėtai. Ne man vienai. O ir lėtasis inercijos atšliaužimas — tik pavogtas dainos pavadinimas.“

Kontr-argumento parodose nesu buvusi. Apie jas žinojau iš nuotraukų, tekstų, atpažinau iš veidų ir pavardžių. Daug teko kalbėti, tikrai daugiau, nei matyti. Visad rodėsi, jog siekis — atsvara tam, kas atgyventa, platforma jauniems, kurią ir stato jie patys.

Kvestionuoti mediją, meno lauką, atkreipti dėmesį į individualumą. Iliuzija? Mus visus pasiekia daugiau ar mažiau tas pats informacijos, vaizdų, garsų srautas — anksčiau ar vėliau mes susitiksim. Bandau atsekti intencijas per tekstus, neutriruoti — vėlyvų pokalbių sodrumas ir tik jų liudijimas apie kontr-argumentą liko vieninteliu šaltiniu, vargu ar teisingu, tačiau gyvu ir retai kada formaliu. Atseku.

Kontr-argumento balsui labiausiai rūpi „komunikavimas“, „unikalumas“, „bendravimas“, „prieštaravimas“ ir „sutikimas“. Unikalūs ir kalbantys, galbūt sutariantys, galbūt besiriejantys, bet svarbiausia, jog nepasyvūs — kažkas tokio, ar ne? Reikia pasižiūrėti, kaip patys menininkai artikuliuoja savo kūrybą. Suvestinė — 9 lapai, 2653 žodžiai. Šiems menininkams imponuoja „realybė“ (23), „patirtis“ (18), „asmeninis“ (16), „santykiai“ (14), „žmogus“ (11), „kultūra“ (10), „kūryba/kūrybiškumas“ (24), „kapitalizmas“ (5), „žaidimas“ (6), „kasdieniškumas“ (7), „natūra“ (8), buitis (6), „materialumas“ (7).

(Žinote, net nedrįsčiau paimti savo tekstų ir sudėti į naudojamą programą. Šioje vietoje, jei skaitėte atidžiai, jau pradeda aiškėti iš cinizmo kylantis grožis. Šiuolaikinio žmogaus modus vivendi.)

Taigi šie išrinktieji iš esmės nagrinėja tą patį, skirtumas atsiranda techniniuose, formaliuose sprendimuose, o čia galimai ir slypi atsakymas, galbūt kartais ir keista konkurencija, gal neskaičiusi tekstų net nesuvokčiau, kad temos, kurias liečia tapytojai, — tos pačios. Kad ir kokia rodytųsi fragmentuota ir sunkiai artikuliuojama šiandieninio žmogaus kasdienybė, identitetas ir visa kita — visgi tai sulimpa į vieną masę, iš kurios tik žodžių kombinacijomis ar pasirinktu raktu, savęs pozicionavimu sukuriamas skirtumas. Esmė ta pati.

Bandydama sukurti kontrargumentą kontr-argumentui atsisuku į save kaip skaitytoją ir matau, jog nepavyko. Apėjau ratą, atsimušiau į sieną, sutikau save pačią. Mano kūnas ir toliau juda tik todėl, kad šalia juda kiti kūnai“.

Emilija Vanagaitė

Parodos dalyviai: Jonas Meškauskas, Agata Orlovska, Mantas Valentukonis, Šarūnas Baltrukonis, Rasa Deveikytė, Emilis Šeputis, Adelė Urbanavičiūtė, P1ge3on, Ieva Jaruckytė, Liudas Matijošius, Aurelija Bulaukaitė.

Kuratoriai: Vita Opolskytė-Brazdžiūnienė ir Kazimieras Brazdžiūnas.

Projekto menotyrininkė Emilija Vanagaitė.

by Ainė Jacytė

Virtualioji paroda – impulsas atnaujinti tapybos patyrimą

📅 2022-01-14 20:00 | [Ainė Jacytė](#)

Netradicinę parodą pamatyti – tiksliau, patirti neįprastu kompiuterinio žaidimo formatu – žiūrovai kviečiami virtualiojoje „IRGI galerijoje“.

„Parodos pavadinimas žymi terminą, kompiuterinėje kalboje reiškiantį galimus skaitmeninių tekstūrų papildymus“, – sakoma anotacijoje. Būtent tekstūros, atsiskleidžiančios per kūriniuose vaizduojamus realius ir skaitmeninius motyvus, vystomas koncepcijas, yra dviejų menininkų kūrybos centras, kuriame tapybinė ir skaitmeninė terpės veikia papildydamos, perkurdamos viena kitą.

Su M.Valentukoniu (M.V.) ir Š.Baltrukoniu (Š.B.) kalbamės apie tai, kad, kūryboje tyrinėjant šias skirtingas terpes, tarp jų panašumų randasi daugiau nei skirtumų, apie virtualiąją parodą, žiūrovui suteikiančią naujų tapybos suvokimo, patyrimo galimybių ir patirčių, bei svarstome: ar materialio kūrinio forma ilgai neišsivertės, aktualumo?

– Virtualiojoje parodoje „Texture Pack“ tyrinėjate skaitmeninės ir tapybinės terpių santykio ypatybes. Norėtumėte kiek atsitraukti nuo paties santykio ir dėmesį sutelkti į kiekvieną terpę atskirai. Kokios šių terpių savybės kiekvienam iš jūsų yra įdomios tyrinėti kūryboje / per kūrybą?

– Virtualiojoje parodoje „Texture Pack“ tyrinėjate skaitmeninės ir tapybinės terpių santykio ypatybes. Norėtumėte kiek atsitraukti nuo paties santykio ir dėmesį sutelkti į kiekvieną terpę atskirai. Kokios šių terpių savybės kiekvienam iš jūsų yra įdomios tyrinėti kūryboje / per kūrybą?

M.V.: Svarbiausias skaitmeninio vaizdo elementas yra pikselis ir pikselių visumos sukuriamas mirgėjimas. Darbuose tyrinėju ne šviesotamsą, kuria yra paremta tradicinė, klasikinė, tapyba, o dėmesį sutelkdamas į skaitmeninę tapybą tapau ar purškiau dažus ant drobės taip, kad paveikslas šviestų, mirgėtų pats iš savęs lyg kompiuterio monitoriaus ekrane. Man labai svarbus potėpis ir tapymo technika, galintys suteikti daug informacijos, įtaigų emocinį krūvį.

To read more (In Lithuanian): [Virtualioji paroda – impulsas atnaujinti tapybos patyrimą – 2022.01.14 – Klaipeda.diena.lt](#)